

πελίστη λεπιώσταν ἡ γαστήρ. ἢ πονοὶ δὲ τὸν τόπον θερμαγνθέμα τίκτεται, καὶ τὸ φύσις τάπιν ἔχονται, μετάλλου. τὸ δὲ σέργυτον τὸ φύσις ἔχον τάπιν ἀνὰ διὰ τὸ πανέρδυτον ταξιται, ἀεὶ τινα ἔχει πόνηται, εἴτε μὲν κάμψη τὴν νόσον. ἢ πονοὶ δὲ τούτους, τὸν ἐγγύος δέ της τῆς Σφρίνης, ἐπεὶ οὐδὲν ἡ πημελη ἐπὶ τοῦ φύσιος, ἀλλὰ σπάντιτον, καὶ οὐδὲν αἰδίνων γενέσθαι, οὐτεπεὶ καὶ δέ σπαρξ, καὶ δέ της γυμνασίων μεταποντιστι, καὶ δέ της τετέφεως, θερμαγνουσαῖς, τηλογοντι ἀντίτινοι τοῖς Σφρίνεσιν πλεονταῖσιν τοῦ νέρουσσον τοὺς ἄλλους μοστίους. διὸ εἴ μη καθέσθρα, τίνι κακίαις πάγνοσι, τὸ δὲ ἀλλοτριόν μεταποντιστεῖται. εἰ διὰ τὸ οὖτον σφρίνην καὶ μεγάλον δέσμοντι δρόμῳν, ὅταν τοῦ ποστέοντος ἀκρανὸν τηρεῖται, σείσονται τοῦ ποδῶν αἱ πέρηται, καὶ αὐτοῖς μάταιοις πορπτητοῖς; ή διὰ τὴν σωμάτειαν καὶ σφρίνηται τὴν κακήσσαν, ἃν αἰσπατάντει τὸ στεγνός τοι αἴρεται τῷ ποδῷ τῷ νόμῳ εργον; τὸ μέρος γνόντον σώματος κρατεῖται ψυχὴ πόλλα πάσι, μοχλίον δὲ οὐ, ἀπότελετον πάσι μετρῖσμῳ, οἶνον καὶ περπάτασι καὶ γέδεισι. ἢ πονοὶ δὲ τὸ πνοὴν πολὺς ἀεὶ τὰ νεύσεις ἐκποιεῖται, διότι χρέος ἐπιφύγεται στέγην. μέτωπον σείσονται δέ τοι ἕπονταν τὴν κακήν, καταστατεῖται, καὶ τὸ πορρώτατον μέντος ποτεῖ κρατεῖται. πονοὶ δὲ αἱ πέρηται, εἰν τοῖς ὁργίζομέν τοι κατόπιν χεῖλος.

15 Διὰ τὸ οὖτον σφρίνηρα περιέχονται, εἰ τοῦ βούθμοῦ αἰσπατάντειν; ποτεῖσθαι δέ τοι παῖς πονοὶ, αἰσπατένη μετρεῖται κακήσσα; τοιαύτη δὲ διὸ τὸν ισον οἶσαν, οὐτεπεὶ τοῦ Σφρίνης ποτοδοσίου. ἀμφαὶ οὖτις αἰσπρόσθρος Σφρίνηιν, αἰαπνίσσονται. ὡς τίνι αἰαπνίσσον δὲ τὸν γρυπόν μέρησι, διὰ τὸ τῇ ισον κακήσσα μετρεῖται δέ τοι ποτεῖται, ή δὲ τὰ πάσα μέρη αἰαπνίσσονται, διὸ τὸν μετρεῖται τοῖς κακοῖς φύσιν ἀντῆς χειράνθησον, καὶ μετεπιφύσοις μέροις οὐ κατέχοσται; καθηπτικοῖς μέροις οὐδὲν τοῖς τοῦ σόματος κινητοῖς, ἃν δύνατος ὁ βούθμος μέντοι. τοιαύτων τοῦ βούθμον παρεκπολεῖσθαι τὴν κακήσσαν τοῦ αἰαπνίσσου, οὐ διακάμψα σωματοῦ τοῦ τοῦ αἰαπνίσσου βούθμον. εἰ δὲ τοῖς μετεπιφύσοις Σφρίνηιν, μέγενον καὶ κακήσσαν αἰδίνοντον τοῦ αἰαπνίσσου ποιεῖται, queat numerum percipere respirandi hanc quam valemus. At cum mediocriter nos ipsi coticitemus, motus ipsius mediocritatis modum respirandi sensibilem praestatis,

A borandōque venter p̄cipiuē extenuetur. Ratio igitur, quod optima quæque concalfacta liquecunt, & cœa magis, quæ intensa suæ natura sunt: venter autem cutes est, cutis vero sua natura tensionem habet. Sed enim quodd venter celerrime opimatur, ideo & pingue aliquid semper obtinet, nisi morto labore. Cuius rei causam dixerim, quod cibo ex vicino positus est. Cum igitur omnino pingue res propria natura non sit, sed aduenitum, nec ita necessarium, ut caro adhæreat: ideo & exercitandi, & perficiandi agitatio ventrem concalfaciens, liquefacit, & macerat, alimentumque, quod inde redūdet, membris ceteris dispergit: quamobrem sedile ventrem opimat, reliquum corpus extenuat. Motiones vero, per frictionesque extremum extenuant, reliquum corpus implēt, & augent. 15 Cur peracto longo itinere, aut cursu, si quis se super summos constituerit, digitos, calcis pedum conquituntur, prouique deorsum labuntur? At propter continuatum, vehementemque motum concitatati nervi nondum requiescunt: Fitenim saepe, ut animus euincere corpus totum possit: membra autem singula inhibete non possit, vbi se quandam in modum commouere, non enim cor, non penem excitum, residere animus cogere potest. Ratio autem rei, quam quærimus, est, quod multum spiritus circa nervos deuritur, quod non simul ac substiteris, tefri gescere potest. Is igitur spiritus cōcutiens, veluti subtrahendo suo motu deducit, facitque ut pars remissima minimè continetur. Itaque calces tremiscunt, quemadmodum inū labrum homini irati.

16 Quia de causa qui non concitatè admodum currunt, numero se respirant. Utrum quod numerus omnis mensurā certato recipit motu. Talis autem motus est, qui per aquas agitur portiones, quemadmodum agunt, qui currunt leuite. Ergo simul atque agere cursum incoepint, respirant ita, ut cum spiratio per comparē vices propter partem metentiā motum reddatur, numerū, siue modulationem possit continuare. An quod omnis spirādi ratio comparī vicisitudine cōfici soleat, modò quis non retineat, sed tenet trahendi à natura determinato utratur. Igitur cum suda, mus, aut ambulamus, quod motus corporis mediocris est, numerus palam non fieri potest: cum item cursum concitatè agimus, quod sensus consequi motum negligimus, quod sensus consequi motum negligimus, quod sensus consequi motum negligimus, queat numerum percipere respirandi hanc quam valemus. At cum mediocriter nos ipsi coticitemus, motus ipsius mediocritatis modum respirandi sensibilem praestatis,